

[Miljøministeren]

befolkningens friluftsliv er det vigtigt at beskytte det åbne land, så der også i fremtiden vil være mulighed for befolkningen for at nyde godt af vore landskaber.

Derfor må jeg sige, at fremskridtspartiets forslag er helt anderledes end det, vi andre ønsker at gøre. Vi andre er enige om principperne i zonelovgivning, i beskyttelsen af det åbne land. Derfor har vi også ment, at man kunne undersøge mulighederne for at justere og tilpasse tingene til udviklingen, og det er det, det drejer sig om. Det gør dette forslag ikke, og derfor afviser vi det.

Ernst Schmidt (FP):

Til miljøministeren vil jeg gerne have lov til at citere, hvad miljøministeren sagde ved første behandling. Jeg kan da se, at der er sket en lille mildning i miljøministerens tonefald. Ved første behandling sagde miljøministeren sp. 7247:

»Jeg kan ikke tilslutte mig den tankegang, der ligger bag fremskridtspartiets forslag . . .«

Og han fortsatte sp. 7249:

»Næsten overalt, hvor jeg drøfter problemerne i forbindelse med anvendelse af landets arealer – og det har jeg haft rig anledning til i den seneste tid – møder jeg en forståelse for, at det er de rigtige mål, vi har sat os . . .« – jeg understreger »vi« – »og så vil jeg gerne sige: vil man målet, må man også midlet, og det tror jeg flertallet i denne sal er enig i. Den enkelte afgørelse kan måske løst fra sammenhængen forekomme urimelig eller betydningsløs, men jeg vil understrege endnu en gang, at midlet er en konsekvent linje i de mange enkeltafgørelser.«

Dér vil jeg gerne have lov til at spørge, hvordan »konsekvent linje« skal forstås, når der er så mange forskellige forhold.

Brøndlund Nielsen (V):

Jeg vil vedrørende dette forslag gøre opmærksom på, at der er sket den fejl, som kun jeg selv kan tage ansvaret for, at jeg er medunderskriver på det flertal, der indstiller forslaget til forkastelse. Det er en kommunikationsbrist, som her i travlheden kun kan tillægges mig selv.

Jeg vil gerne sige, at jeg agter at undlade at stemme ud fra den begrundelse, der også medfører, at mit parti ikke stemmer for for-

slaget, nemlig en tro på, at når venstres eget forslag gennemføres, så vil der være mulighed for en fornuftigere administration af disse ting.

Jeg deler det synspunkt, at der naturligvis ikke skal ligge en bygning eller fabrik eller noget andet på enhver bakketop her i landet. Vi skal beskytte det åbne land på en rimelig måde, men jeg har selv som valgt i et stort landområde set adskillige eksempler på, hvor, jeg vil godt sige urimeligt man administrerer disse bestemmelser, hvordan udmærkede bygninger ikke må anvendes på en fornuftig måde, under henvisning til regler, som jeg ikke kan indse rimeligheden i.

På denne baggrund kan jeg ikke være med til at nedstemme dette forslag, men jeg ser frem til, at vedtagelsen af venstres forslag kan åbne for en rimeligere administration, og jeg vil så undlade at stemme.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg har kun den tilføjelse, at vi alle er enige om at undgå urimeligheder, men fremskridtspartiets forslag åbner op for en fuldkommen planløshed uden nogen som helst mulighed for at administrere tingene. Det er det, vi afviser, og jeg er nøjagtig så kraftig i min afvisning i dag, som jeg var ved førstebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 30 stemte for, 109 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af kommunernes selvbestemmelsesret over landsbyernes udvikling [af Aksel Pedersen (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 63. Fremsat 1/2 78. Første behandling 8/3 78. Betænkning 23/5 78).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Svend Erik Rasmussen (S):

Jeg skal blot sige, at socialdemokratiet kan stemme for ændringsforslaget, som bevirker, at man både kan få en fornuftig planlægning og give større indflydelse til kommunerne, hvad angår byggetilladelser og udstykninger under zoneloven.

Ernst Schmidt (FP):

Om det ændringsforslag, som skal behandles nu, kan jeg kun sige, at det jo er en blødgørelse i allerhøjeste grad, når man tænker på, hvilket godt forslag venstre havde fremsat, og hvori der stod:

»Regeringen opfordres til at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner . . . således

at en kommunalbestyrelses anbefaling af en ansøgning om tilladelse i henhold til lovens §§ 6-8, i landsbyer og landzonebyer, skal følges af amtsrådet . . .«.

Det har venstre åbenbart fortrudt, og hvorfor man har fortrudt det? Ja, der må nok være nogle, som meget nødig ville have flertal for et sådant forslag, og derfor er man gået ind på at ændre tekstens affattelse således:

»Regeringen opfordres til at undersøge mulighederne for at fremme kommunalbestyrelsernes indflydelse på zonelovsadministrationen . . .«.

Man skal altså have en undersøgelse, hvor man også har en landsbykommission, og man ved også her i dette høje ting, hvad det betyder, at der nedsættes en kommission. Det betyder, at det tager tid, og i den tid sker der efter min opfattelse ikke noget med hensyn til landsbysamfundene. Jeg mener, at det er en svækkelse i en sådan grad, at jeg ikke forstår, at venstre kunne gå med til noget sådant. Vi stemmer altså imod ændringsforslaget.

Aksel Pedersen (V):

Blot dette til fremskridtspartiets ordfører, at der jo er noget, der hedder en politisk virkelighed, og den er man somme tider nødt til at bøje sig for. Vi var ikke klogere, end at vi troede, at vi havde et flertal for vort forslag, men et parti faldt fra undervejs, og så måtte vi til at forhandle om, hvad det var muligt at få igennem.

Jeg kan dog ikke lade være med at henvise til bemærkningerne til ændringsforslaget, hvori flertallet, der nu stemmer for lovforslaget, jo også anerkender det. Der står:

»Hensigten med ændringsforslaget er, at kommunalbestyrelsen skal kunne give enkelttilladelser til bebyggelse i bymæssige bebyggelser i landzone.«

Den 31. december 1979 er nævnt som datoen for fremsættelse af et lovforslag. De to ting er noget, der vil blive et flertal for, og det må jo også være ting, som miljøministeren og hans parti kan gå ind for, og dermed må vi betragte de ting som realiteter.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget om en ny affattelse af lovforslagets tekst

vedtoges med 116 stemmer mod 32; 3 stemte hverken for eller imod.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Askjær Jørgensen (FP):

Foranlediget af det, hr. Ellemann-Jensen begyndte på forleden, da vi havde patentlovforslaget til behandling, skal jeg fortsætte den gode tradition.

Jeg vil da gerne følge det op på den måde, at jeg vil takke de gode kræfter i venstre, de gode folk, vi har samarbejdet med i udvalget om at få den rigtige tekst til det beslutningsforslag, som venstre nu har stemt imod. Jeg synes, det er trist, at de gode kræfter nu skal forlade dette hus for at overtage et borgmesterembede. Jeg håber, at der må vokse nye kræfter op i venstre, der er lige så positive som dem, der havde ønsket at samarbejde med fremskridtspartiet om de rigtige kræfter

[Askjær Jørgensen]

og de rigtige tanker i denne sag. Jeg beklager, at knap så gode kræfter vandt denne sag, så det gav til resultat, at venstre nu stemte imod sit eget forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 143 stemmer mod 9.

Formanden:

Der vil nu blive givet miljøministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af:

Forslag til lov om genanvendelse af papir og drikkevareemballager samt begrænsning af affald.

(Lovforslag nr. L 156. Fremsat 18/1 78. Første behandling 23/2 78. Betænkning 23/5 78).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Honoré (KrF), (jfr. nedenfor):

Ændringsforslag

Af Honoré (KrF):

Til § 1

Stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Emballager, der benyttes til drikkevarer bortset fra konsummælkeprodukter.«

Bemærkninger

Kristeligt folkeparti frygter, at miljøministeren vil benytte bemyndigelsen i § 8 til at forbyde mælkekartonner.

Af miljøudvalgets bilag 30 (L 156) fremgår det nemlig, at ministeren er fjendtligt stemt over for mælkekartonner og pønser på at erstatte dem med plastposer eller glasflasker.

Kristeligt folkeparti ønsker at forhindre et sådant skridt.

For det første vil et sådant påbud være erhvervsfjendsk. Ifølge en skrivelse fra Jyllands Papir-Værk A/S af 22. marts 1978 (miljøudvalgets bilag 11) har mejeribrugget og detailhandelen fremført en lang række indvendinger imod returemballagen.

I en anden skrivelse fra Jyllands Papir-Værk A/S nævnes det, at der i 1978 er installeret Pure-Pak maskiner til en samlet dagspris af 101 mill. kr. + diverse andre installationer. Virksomhedens medarbejderstab på 270 må påregnes afskediget, hvis mælkekartonnerne forbydes.

Det nævnes endvidere, at affaldet fra Pure-Pak karterne er under 1 pct. af husholdningsaffaldet.

Hertil kommer, at forbrugerne efter kristeligt folkepartis opfattelse er glade for kantonemballagen. Den er holdbar og optager ikke unødigt plads. Plastposer har den irriterende egenskab, at de ofte går i stykker, hvorefter mælken flyder ud over andre varer i indkøbstasken eller i køleskabet. Plastposer skal desuden helst anvendes i et særligt holdeaggregat.

Danske forbrugeres holdning til de forskellige emballeringsformer kan anskueliggøres ved den stedfundne udvikling i Ringkøbing. Ifølge oplysninger har således HB i Ringkøbing under pres fra forbrugerne måttet droppe plastposen til fordel for mælkekartonen i indeværende år.

Når hertil kommer, at markedsandelen for kantonemballage har været stigende i de nordiske lande og andre vesteuropæiske lande, er der god grund til at nægte miljøministeren bemyndigelse til at afskaffe mælkekartonner i Danmark.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Camre (S):

Ingen vil benægte, at vi med denne lovgivning betræder et nyt område, som i de kommende år givetvis vil blive stadig mere påtrængende. Vi gør det med en vis forsigtighed, og der er igennem udvalgsarbejdet skabt en yderligere sikkerhed for, at der foretages